

advokatforretning drives. Dette drejer sig om adgang til selskabsdannelse, som der kan være organisatoriske begrundelser for, begrundelser, der dog nok overskygges af privatøkonomiske begrundelser. I denne sammenhæng lægger mindretallet afgørende vægt på at få inddraget efteruddannelsesspørgsmål, der desværre ikke er medtaget i lovforslaget.

Endelig tillægger mindretallet det en væsentlig betydning, at der klart og i lovform beskrives advokaters rettigheder og forpligtelser afhængigt af deres placering som selvstændige eller ansatte. Her har lovforslaget skabt en uklarhed, som ikke forekommer hensigtsmæssig. Det er uacceptabelt, at foreningers og organisationers adgang til at anvende deres egne advokater ændres, uden at dette forhold er meget nøje belyst og vurderet.

Mindretallet kan således kun modsætte sig gennemførelsen af lovgivning på det nuværende grundlag, men ville have været rede til på ovennævnte præmisser at medvirke til en sammenhængende løsning.

Et flertal inden for mindretallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker om bestemmelserne angående SSP-samarbejdet at udtale:

Socialdemokratiet mener, at lovforslaget vil vanskeliggøre en fornuftig udvikling af SSP-samarbejdet, da fortrolighedsprincippet nedbrydes. Hovedvægten i SSP-samarbejdet skal efter Socialdemokratiets mening fortsat lægges på det generelle arbejde, hvor der ikke er problemer for medarbejderne i relation til tavshedspligt eller fortrolighed. I det individuelle arbejde med den enkelte unge er der først og fremmest grund til at anvende de samtykkeregler, der eksisterer i dag. Derudover er det muligt at anvende eksisterende regler i bistandsloven, når der er ønske om formidling af personlige oplysninger.

Endelig finder Socialdemokratiet, at det vil være en stor hjælp for den enkelte medarbejder, om den usikkerhed om tavshedspligt, der er opstået som følge af bl.a. ombudsmandens udtalelse vedrørende Københavns Kommune, bringes ud af verden ved en konkret og fyldig vejledning. I stedet for at bringe usikkerheden ud af verden har regeringen desværre valgt at bruge usikkerheden til at understøtte en politisering af emnet helt i modstrid med den ånd,

der hidtil har præget SSP-samarbejdet og den politiske stillingtagen hertil.

Et mindretal inden for mindretallet (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende om SSP-delen af lovforslaget:

Baggrunden for SSP-delen af lovforslaget er forvaltningslovens bestemmelser om samtykke ved videregivelse af personlige oplysninger.

Der er i udvalget stillet flere spørgsmål for at få konkrete eksempler på, hvordan samtykkekravet har været en reel hindring for SSP-samarbejdet. Justitsministeriet har ikke kunnet give Retsudvalget sådanne eksempler, men har alene henvist til Politimesterforeningens hørings svar, hvoraf det fremgår: »at der i mange politikredse føles et stort behov for en afklaring af videregivelse af oplysninger i forbindelse med SSP-samarbejdet«, jf. svaret på spørgsmål 15, der er optrykt som bilag til betænkningen. Før lovforslaget kom til behandling i Folketinget, blev justitsministeren spurgt om konkrete eksempler på vanskelighederne for SSP-samarbejdet foranlediget af samtykkereglerne. Justitsministeren oplyste, at »Folketinget vil i forbindelse med lovforslaget [dvs. nærværende lovforslag] få rig lejlighed til at drøfte spørgsmålet nærmere«. Der henvises til svar på spørgsmål nr. S 1098 og 1099, jf. Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 11831-11833.

Mindretallet må nu konstatere, at det har udvalget ikke fået lejlighed til, da justitsministeren ikke har givet udvalget materiale til en sådan drøftelse.

En række organisationer har i høringssvar og ved direkte henvendelse til Retsudvalget kommenteret SSP-forslaget.

Det er karakteristisk for besvarelsenerne, at bortset fra politiets organisationer, så taler de organisationer, som repræsenterer personale, der dagligt arbejder direkte med børn og unge, imod forslaget. De organisationer eller sammenslutninger, som repræsenterer overordnet personale eller politikere, støtter forslaget. Gennemgående for organisationernes besvarelse er, at de er positive over for SSP-samarbejdet, men – som det skrives i Danmarks Læreforenings høringssvar: »... der skabes risiko for brud på tillidsforholdet i skole-hjem samarbejdet...«, eller som Dansk Socialrådgiverfor-